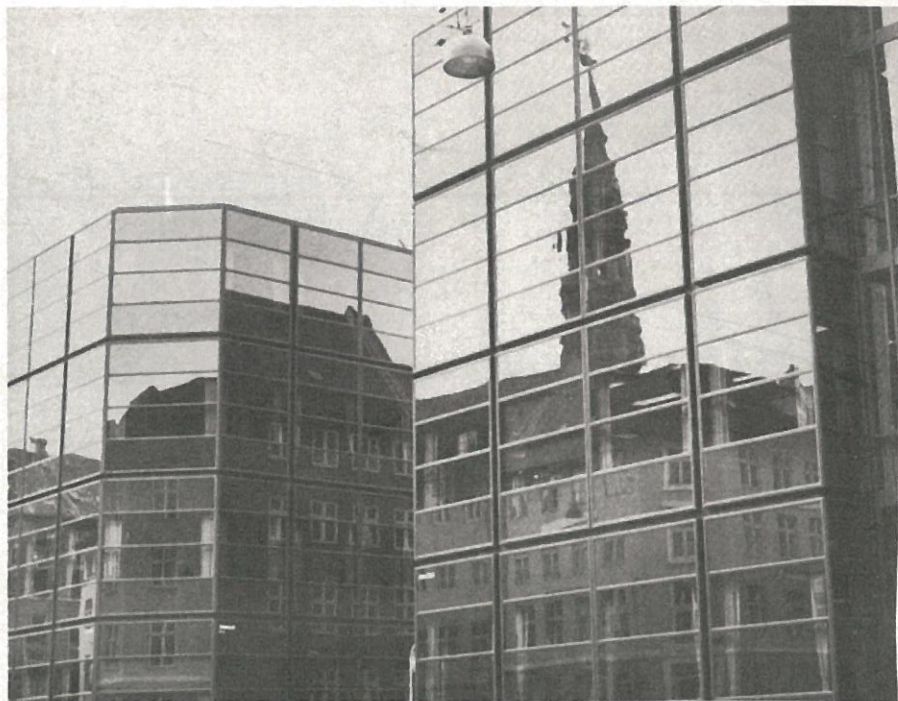

BYFORENINGEN FOR ODENSE 1982

I Kredittforeningen Danmark kan man få råd til at bevare hvad der ikke bør rives ned...

Hvordan skal vi bo og indrette os i fremtidens bysamfund? Skal vi bygge nyt? Eller skal vi satse på det bestående? Skal vi blande bolig og erhverv? - Eller skal vi ha' en skarp adskillelse?

Debatten om nye boligformer er både livlig og spændende. Men et af de vigtigste spørgsmål er vel stadig: Hvor kommer pengene fra?

Vil De kende Deres aktuelle muligheder for lån - f. eks. til restaurering af en ældre ejendom - eller til opførelse af en ny - så kontakt Kredittforeningen Danmark på en af disse adresser:

København: Jarmers Plads 2, 1590 København V.
Tlf. (01) 12 53 00.

Århus: Åboulevarden 69, 8100 Århus C.
Tlf. (06) 12 53 00.

Herning: Viborgvej 1, 7400 Herning.
Tlf. (07) 12 53 00.

Aalborg: Algade 58, 9100 Aalborg.
Tlf. (08) 12 53 00.

Odense: Jernbanegade 16, 5100 Odense C.
Tlf. (09) 12 53 00.

Vi skaffer penge til huse

INDSIGELSE MOD LOKALPLANFORSLAG NR. 17-309
FOR OMRÅDET ALBANI TORV - ODENSE Å

Forsidebilledet samt billedet på indersiden af bagsiden: Aftryk af Kreditforeningen Danmarks annoncekampagne i bladet "Byggeforum" i sommeren 1982.

Bagsidebilledet: Luftfotografi af området omkring Albani Torv ca. 1960.

INDSIGELSE
I FORBINDELSE MED
LOKALPLANFORSLAG NR. 17-309
FOR OMRADET
ALBANI TORV - ALBANIGADE
ODENSE Å - H.C. ANDERSENHAVEN

*Udarbejdet af
en arbejdsgruppe i
Byforeningen for Odense
i august - september 1982*

Indsigelse i forbindelse med lokalplanforslag nr. 17-309 for området Albani Torv - Albanigade - Odense Å - H.C. Andersenshaven.

To punkter først

- 1) Vi er varme tilhængere af arkitektkonkurrencer til frembringelse af nye ideer og synsvinkler til løsning af Odense bys planlægningsmæssige og bygningskulturelle problemer.
Disse initiativer er overordentligt prisværdige, og bør styrkes i fremtiden.
- 2) Denne indsigelse er skrevet på baggrund af, at vi holder af vores by og nødig ser den skæmmet yderligere.

Indledende overvejelser

Vi har i Byforeningens "Industripalæudvalg" siden konkurrencen om et nyt hus til Kreditforeningen Danmark på Industripalæets grund ved Albani Torv studeret konkurrencens vinderprojekt med stor og stadig interesse.

Karakteristisk er det, at vi bliver stadig mere og mere overbeviste om, at det er et uheldigt og forkert placeret projekt - et projekt der, ifald det gennemføres, vil cementere en lang, uheldig og ulykkelig udvikling for Odenses inderby, en udvikling der kun er få årtier gammel, men sin korte levetid til trods har den betydet et radikalt brud på en udvikling, der havde et årtusind bag sig.

Kreditforeningens nye hus

Det skitserede kreditforeningshus er blevet studeret intenst - også det sidste, reviderede projekt med tegl på facaden. Det er det ikke blevet bedre af.

Det er og forbliver vores synspunkt, at det nye hus er inderligt ligegyldigt og kedsommeligt - med den skitserede udformning aldeles uvæsentligt for inderbyen - med denne udformning og placering er det et hus, der ikke gavner byens identitet og egenart.

Det ville være bedre og langt mere rimeligt, om et hus af den karakter og udformning blev placeret omkring det nye regionale aflastningscenter i den sydøstlige bydel.

Odense Kommune skriver selv følgende i sin Dispositionsplan for Inderbyen fra 1973 (vedtaget af byrådet året efter) under afsnittet 1.3. *Aflastning af bykernen:*

Kommunens dispositionsplan for inderbyen

Mange aktiviteter udvikler sig således, at de ikke længere kan være i den indre by eller i et andet ældre byområde.

Der kan nævnes sygehus, universitet, store varehuse, store administrationsenheder m.v. Denne udflytning har man måttet acceptere i næsten alle større bysamfund. Der er ikke plads nok i den indre by.

I Odense har man med byudviklingsplanen (1968) og planerne for den sydøstlige bydel og regionalt aktivitetsområde tilrettelagt en arealmæssig aflastning for disse aktiviteter i forhold til den indre by.

Ideerne og målsætningen i denne dispositionsplan er meget smukke og rigtige, men hvem skal bruge og efterleve den, hvis ikke det byråd, der har vedtaget planen, gør det?

Er denne dispositionsplan et smukt, men iøvrigt værdiløst dokument, der blot tages frem ved festlige lejligheder?

Aflastningscentret i sydøst

Området ved Rosengårdcentret og Bilka er skabt til den slags byggeri. Her er både plads og luft til det hus. Her vil det heller ikke virke dræbende på nogle i forvejen udmærkede, gedigne og historisk værdifulde ejendomme, der har tilknytning til denne by, og for nogles vedkommende har haft det i århundreder

Hvorfor bliver de ikke solgt til bedre formål?

At Industripalæet og Mac Alban ikke skulle kunne sælges enten i mindre dele eller samlet til nogle mennesker/forretningsforetagender/institutioner, der vil sætte pris på deres egenart, værdsætte deres specielle egenskaber og værdier, det tror vi ganske simpelt ikke på. Vi betragter de hidtidige forsøg på at sælge husene som yderst halvhjertede og temmelig lunkne kombineret med manglende vilje.

- Kan fraflyttede bygninger derimod ikke benyttes, så man er nødt til at rive dem ned, opstår problemet om grundarealets fremtidige anvendelse. Det vil sandsynligvis ikke kunne bestå som område for industri mv fordi nye bygninger ville være for dyre for mindre håndværks- og industrivirksomheder. Kommunen må da træffe beslutning om grundarealets fremtidige anvendelse ud fra en afvejning i forhold til målsætningerne for den indre by og hensyn til de nærmeste omgivelser. Herunder balancen mellem boliger, privat og offentlig service, samt mellem bebygget og ubebygget areal.

3. Bykerneorienterede virksomheder.

- Hvor der er tale om store virksomheder, bl.a. varehuse, undervisning og centraladministration, foreslås væksten i den indre by begrænset. Det gælder især de arealbehov, som ikke kan opfyldes inden for den nuværende bygningsstruktur. De større virksomheder er mere betalingsdygtige, de har råd til et nybyggeri, og kan godt tiltrække sig kunder i en ny placering. Lokaliseringmuligheder for nye, større virksomheder anvises i det regionale aktivitetsområde.

- Den offentlige administrations vækst i den indre by må begrænses, således at man i princippet kun etablerer nye offentlige kontorer, såfremt de henvender sig til områdets befolkning.

- Virksomheder af begrænset størrelse, bl.a. specialbutikker, kontorer og klinikker, restauranter, museer etc, foreslås fortsat at kunne etableres og ekspandere i den indre by, i det omfang dette kan ske inden for den nuværende bygningsstruktur. Disse virksomheder har et særligt behov for lokaliseringskvaliteterne i den indre by - herunder ofte behov for lav husleje og beliggenhed nær ved andre, og i et attraktivt miljø.

En teknisk vurdering af KD's nye projekt

Om vinderprojektet i den afholdte arkitektkonkurrence det-
te: Bygningen kommer til at virke stor, flad og firkantet - en
uheldig udformning på netop denne grund.

I programmet for den afholdte arkitektkonkurrence blev det
præciseret, at der ikke måtte være vinduer ind mod naboen,
Handelsstandsforeningens grund. Dette til trods er vinderfor-
slaget rigt forsynet med et helt batteri af vinduer i den om-
talte facade. Nøgternt betragtet ville netop dette hus også
virke forkert uden vinduer i den omtalte facade - dette tje-
ner blot til at belyse, at betingelserne fra konkurrencepro-
grammet ikke er opfyldt i dette projekt.

De enkelte kontorer i projektet er så dybe, at de trods de
mange vinduer i facaden hele året skal belyses med elektrisk
lys i de inderste, mørke hjørner.

I Dispositionsplanen for inderbyen hedder det midt på side
95:

Dispositionsplanen 3. Bykerneorienterede virksomheder.

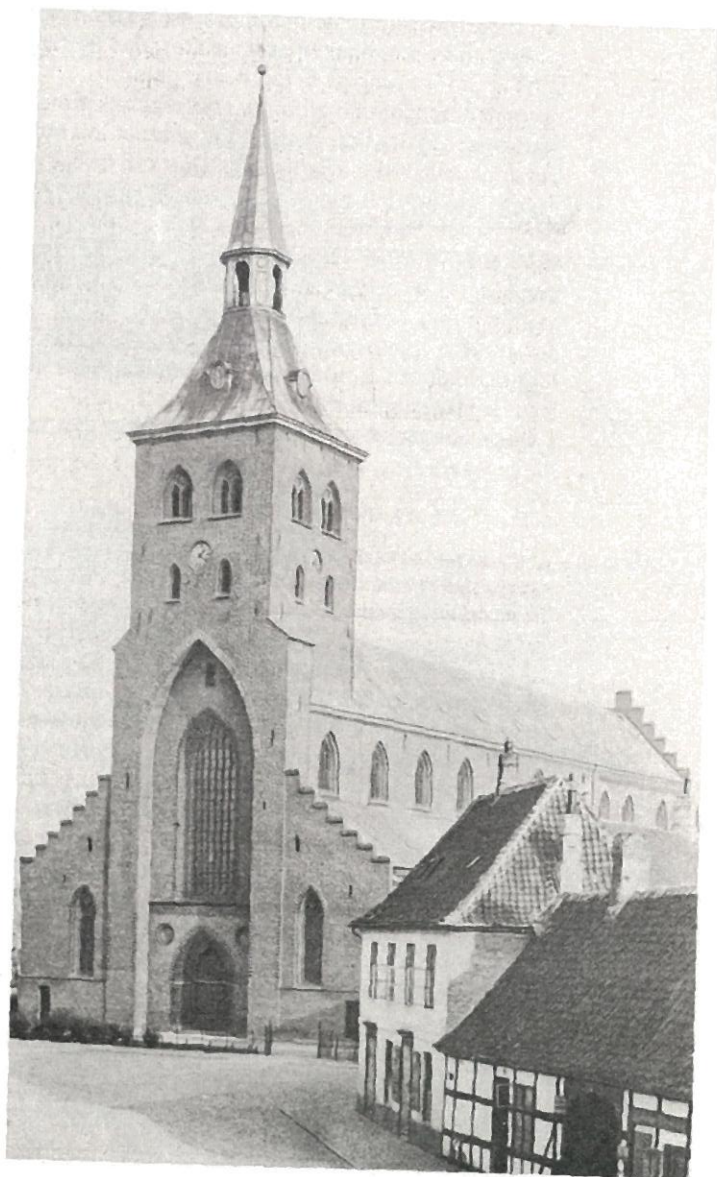
- Hvor der er tale om store virksomheder, bl.a. varehuse, un-
dervisning og centraladministration, foreslås væksten i den
indre by begrænset. Det gælder især de arealbehov, som ik-
ke kan opfyldes indenfor den nuværende bygningsstruktur.
De større virksomheder er mere betalingsdygtige, de har råd
til et nybyggeri, og kan godt tiltrække sig kunder i en ny pla-
cering. Lokaliseringsmuligheder for nye, større virksomheder
anvises i det regionale aktivitetsområde.

- Virksomheder af begrænset størrelse, bl.a. specialbutikker,
kontorer og klinikker, restauranter, museer etc., foreslås
fortsat at kunne etableres og ekspandere i den indre by, i det
omfang dette kan ske indenfor den nuværende bygnings-
struktur. Disse virksomheder har et særligt behov for lokali-
seringskvaliteterne i den indre by - herunder ofte behov for
lav husleje og beliggenhed nær ved andre, og i et attraktivt
miljø.

I den forbindelse hedder det i det nu foreliggende lokalplan-
forslag under "Lokalplanens Indhold" på side 2:

Og hvad står der så i lokalplanforslaget?

Ny bebyggelse skal opføres i proportioner, materialer og far-
ver, der harmonerer med den omkringliggende bebyggelse
og med de parkmæssige omgivelser, ligesom der skal etable-
res en harmonisk sammenhæng mellem de enkelte bygnin-
ger indenfor området.

Skal domkirken forblive byens mest markante bygning, er det væsentligt, at den omgivende bebyggelse forbliver opdelt i mindre, overskuelige bygninger, og at de seneste par årtiers udvikling mod stadig større bygningsklodser i kirkens nærhed bliver bremset.

- illustration fra "Odense Vor By" 1931.

Harmonisk sammenhæng i "byens rum"

Hvad er *harmonisk sammenhæng* i denne forbindelse i det odenseanske bybillede? Hvad er det den skitserede kontorbygning til Kreditforeningen får et harmonisk sammenhæng med, når nogle af områdets ældste og mest markante bygninger rives ned? Er det bygninger som Sparekassen Bikuben, Hafniahus, Arbejdernes Landsbank, Telefonhuset, Magasin på Klingenberg og rådhusudvidelsen denne bygning skal harmonere med? De her nævnte bygninger er alle fra de sidste par årtier og er som enkeltstående huse ikke alle nødvendigvis dårlig arkitektur, men er det virkelig dem, der skal danne "model" for fremtidens Odense? - Samtlige de her nævnte huse har kostet adskillige fine, gamle og historisk meget værdifulde huse livet og medvirket til at omskabe rådhusområdet i Odense til et køligt, forblæst og upersonligt område, hvor byens borgere nødtigt opholder sig ret længe ad gangen. Borte er de varme og menneskevenlige gader og pladser Odense var berømmet for indtil for få årtier siden.

Byens domkirke

Byens domkirke, Sct. Knuds Kirke, et af Nordens fineste arkitekturværker bliver i stadigt og hastigt stigende omfang omkranset af disse store, firkantede, modernistiske byggeklodser, der igen reducerer den fordums så markante domkirke til en lille "landsbykirke" mellem kæmper omgivet, som den efterhånden bliver, af disse store halv- og helloffentlige bygningskroppe.

Er kirkeministeriet og nationalmuseets kirkesynsfolk blevet orienteret om de her foreliggende byggeplaner?

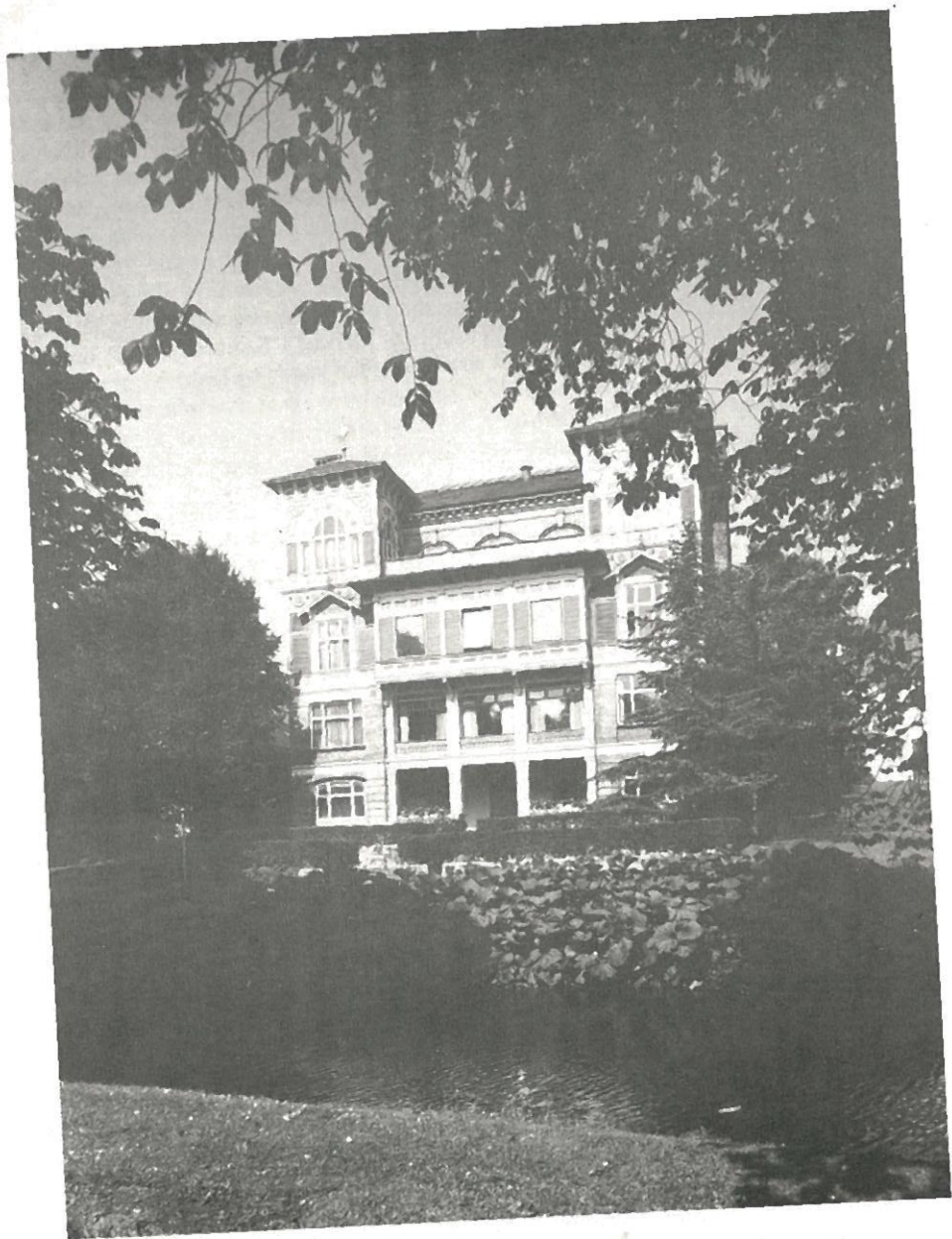
Hvad med Odense Kommunes egne registreringer af Kirkenes Omgivelser med henblik på at værne disse? - Hvorfor er kommunens fornemste kirke ikke værd at værne?

Mac Albans forhistorie

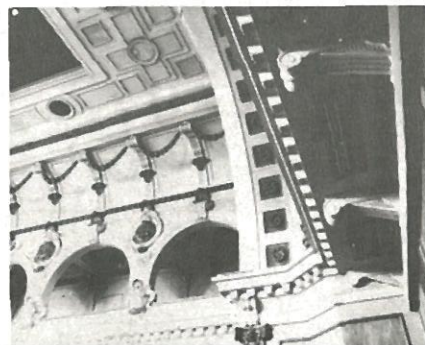
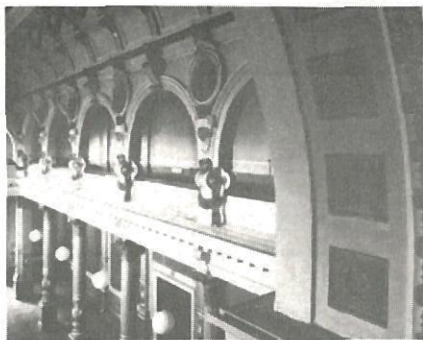
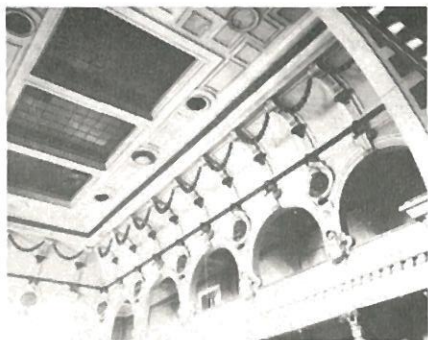
Af konkurrenceprogrammet fra konkurrencen om det nye hus fremgik det ikke, at i hvert fald forhuset til Mac Albanbygningen stod på grunden i 1700-årene, og at denne bygning sammen med forhuset til Handelsstandsforeningens Hus er de sidste rester af den fynske landadels "vinterboliger" på Albani Torv. Mac Albans nuværende udformning skyldes arkitekten Hjalmar Kjær og er fra begyndelsen af dette århundrede. Bag den nuværende bygningsskal står stadig det gamle adelshus.

Hvor mange af de deltagende arkitekter i konkurrencen havde turdet foreslå en nedrivning af et hus med rødder i 1600-årene og tilsyneladende bygget på senmiddelalderlige fundamenter?

Formodentlig ikke ret mange.

Industripalæet er - både fra have- og torvesiden - den bedste eksponent for den "europæiske arkitekturstrømning" i 1890'ernes Danmark vi har i Odense. Der er tale om et markant, formøjeligt og identitetsskabende bygningsværk, hvis kvaliteter vi aldrig vil være i stand til at genskabe i Odense ifald bygningskompletset nedrives.

Når man ser på disse billeder af Industripalæets store festsal, er der sikkert mange der vil undres over, at nogen overhovedet kan få den ide at nedrive en bygning med dette pragtrum.

Stuk? - Ja vel er det stuk en stor del af det, man hvad vil man ellers kalde de facade-beklædningsplader af røde tegl, der skal "klæbes" udenpå det nye skitserede hus på stedet? En beklædning der skal illudere, at huset er af tegl trods de bærende beton-konstruktioner? Hvori består forskellen?

BYENS YDRE UDVIKLING

AF STADSINGENIØR H. V. RYGNÆR

I Indtil Midten af forrige Aarhundrede havde Odense omtrent den samme Udsatning, som den havde haft igennem flere Hundrede Aar, og siden de store Forandringer efter Reformationen, hvorefter Anlægget af Albani Torv, Klaregades Forlængelse til Vestergade, Anlægget af St. Knuds Kirkestræde og Frue Kirkestræde var de vigtigste, havde Byen i Hovedtrækkene bevaret sit gamle Udseende, bortset fra, at ældre affældige Huse Tid efter anden var bleven erstattet af nyere og større. Sydfor Aaen var der endnu kun en ringe Bebyggelse. Mod Øst naaede Byen til Bjertedam, men langs Landevejen til Kerteminde, den saakaldte St. Jørgens Forstad, laa ved hver Side en Række lave Huse, der strakte sig temmelig langt ud og omtrent midtvejs aabnede sig i en lille, morsom, landsbymæssig Bebyggelse, kaldet Blæsenborg. Mod Nord endte den samlede

Bebyggelse ved Freiserens Krog, idet dog Nørrebro ligesom St. Jørgens Forstad dannede en Udløber. Vindegade var iøvrigt Byens nordlige Grænse, og mod Vest stod endnu den yderste Vesterport ved Hjørnet af Søndergade, hvorfra man saavel ad Vesterbro som mod Syd langs Heden øjnede lange Rækker af uanselige Huse.

Byens gamle middelalderlige Kirker, St. Knuds, St. Hans og Vor Frue, var de mest fremtrædende offentlige Bygninger, og desuden maa nævnes det gamle Raadhus paa Flakhaven, hvilken Plads kort Tid i Forvejen ved Nedrivningen af Jens Beldenaks Gaard havde faaet sin nuværende Størrelse. Odense Slot, Graabrødre Kloster, Bispegaarden i Klaregade og det adelige Jomfrukloster, der tidligere havde været Jens Beldenaks Bispepresidens, var ogsaa anseelige og interessante Bygninger, og en Del private

Klingenberg i Forgrunden, Flakhaven i Baggrunden med Raadhuset til venstre og Domkirken til højre.

Domkirken som byens dominerende bygning i 1931. - illustration fra "Odense Vor By".

Dispositionsplanen I dispositionsplanen hedder det på side 19 under afsnit 1.4. om Miljøværdier i den indre by.

Samtidig er man, meget mere end tidligere, ved at blive opmærksom på, at de ældre byområder indeholder historiske, arkitektoniske og andre miljømæssige værdier, som ikke kan erstattes, hvis de først er fjernede. Denne ændrede holdning skyldes flere forhold. Nogle af disse er: Der er ikke så meget ældre bebyggelse tilbage. Den nye bebyggelse er meget forskellig fra den ældre. De nye områder opbygges i store enheder, der færdigbygges i løbet af få år.

Byggeriets industrialisering medfører, at man må se på de gamle huse som en slags kunsthåndværk.

Gennemførte indgreb i bykernen har på grund af den nye teknik, og nye normer for trafik anlæg, været mere gennemgribende end tidligere tiders ombygning hus for hus. De har medført samlede nedrivninger af større områder og har derfor vakt mere modstand, også fordi det ikke altid er den dårligste del af den ældre bebyggelse der rives ned.

Nej, det tør siges!

1.5. Økonomiske fordele ved ældre byggeri.

I visse tilfælde må nedrivningerne også siges at være urimelig økonomisk belastning. Det er tilfældet, når man nedriver bygninger, som ikke er teknisk udslidte og som sagtens kunne have været anvendt mange år endnu. Nedrivning kræver opførelse af nyt etageareal. Dette nybyggeri repræsenterer et ressourceforbrug, som ellers kunne være udnyttet til meget andet.

Hvordan kan et byråd så hurtigt glemme sin egen fine og meget præcist formulerede målsætning?

Arkitekt-konkurrencen

I forbindelse med den afholdte arkitektkonkurrence må man også skarpt kritisere arkitektforeningen for sammensætningen af fagdommerne. Det må være rimeligt, at man i forbindelse med afholdelsen af en konkurrence i et så følsomt byområde, som det der foreligger her, sørger for en repræsentation af Det Særlige Bygningssyn, både i dommerpanelet og i forbindelse med udarbejdelsen af programmet for konkurrencen. Herved kunne en god del småfejl og direkte brolere være undgået. Og hvor er, som tidligere nævnt, repræsentanterne for kirkesynet? Kirken og det skitserede byggeri kommer til at skrive til hinanden. Hvor er den eller de fagdommere, der i deres dagligdag er vant til at arbejde med indpasning af nybyggeri i gamle og følsomme byområder? - samtlige fagdommere var repræsentanter for nybyggeriet.

Så galt kan det gå. Aalborg i 1890 og i 1974. Trafikken har taget over — et miljø er ødelagt.

SBI og fremtiden

Fortsat fra forside

lægning. Det skete på et tidspunkt, da de nye storkommuner, som var dannet ved kommunalreformen i 1970, skulle til at fungere. Roskilde blev brugt som model, og det system, man dengang nåede frem til — bl.a. en helt ny måde at lave befolkningsprognoser på — bliver i dag brugt af mange kommuner landet over.

Konflikterne

Ingen opvasket er problemfri, og byplanafdelingen har da også haft sine problemer gennem de 20 år. Det er jo ikke konfliktfrit at lave forædling, og man ryger ofte ind i interesse-

dansk kontaktcenter for by- og regionalforskning.

Fremtiden

Det er god latin ved en fødselsdag at skue ind i fremtiden, og opgaver er der da også nok af, hvis ellers økonomien tillader det. Og på SBI mærker man spærskiven med slaggeren- de bevillinger og færre medarbejdere. All i alt er man i dag 16 medarbejdere, og afdelingens bevilling i 1981 var 3,7 mill. kr.

Blandt de konkrete fremtidsopgaver hører en opføl- gende af den nye planover- forms udvikling. Hvilke huller er der i den og hvor- dan kan de stoppes? Man

modsetninger — politiske, erhvervsansættelse osv. Det kan ikke undgås, at man kommer til at træde nogen over tæerne, erkender medarbejderne i dag.

Men samtidig med at afdelingens vækstede til, skete der en ændring af samfundet. Mere og mere blev man klar over, at planlægning ikke er noget rent fysisk arbejde, men også involverer en række andre aspekter — eksempelvis de sociale.

Netop denne erkendelse præger mange af de projekter, der arbejdes med i dag. Det gælder de studier af hverdagslivets livsformer, som man mener bør indgå i planlægningen i dag. Og det gælder i det aktuelle byfor- nyelsesspørgsmål, hvor den sociale side nu prioriteres højere og højere. På begge disse områder forskes der løbende.

Med i et skillede af by- planafdelingen må ikke glemmes de opgaver, som man jævnligt ser for di- verse ministerier, samt et omfattende arbejde på in- ternationalt plan. Til sidst i denne afdeling, der i FN-regi er udnævnt til

gør ligeledes ind for at fremme forskningen af kvin- ders synspunkter i planlæg- ningen, og man mener, at det forskningsmæssigt er meget at indhente i spørgs- målet om erhvervslivets lo- kalisering. I de senere år har der været eksempler på uheldige blandinger af bolig- og virksomheder, hvor der eksempelvis ikke er taget hensyn til miljøspørgs- mål. Netop på dette område har forskningen ikke været forud for sin tid.

Til gengæld forsøger afdeling- en at være forud i det store spørgsmål, som kan betegnes miljøforbedring. Udgangspunktet er her skræmmende forbilleder i England med hele kvarterer angrebet af håbløshed, for- fald og hårværk. Beboerne flygter, og husene står tom- me. Og hvad gør man så? Man nedriver sløjshuse, der er mindre end 10 år gamle. Men det vil vi forbynde her. Der er allerede spået tegn på, at denne udvikling vil ses i Danmark. Det har noget med arbejdsløshed og miljøfattigdom at gøre. Vi må i tide finde på andre løs- ninger.

Håbløshed, forfald og hårværk. 'The Flatteries' i Liver- pool i England — fotograferet i maj i år. I området er hu- sene til salg for et pund stykket — og så river man dem ned. Husene er ikke engang 10 år gamle. Men hvorfor er det gået så galt? Og kan man forhindre, at det samme sker her i landet? Det vil byplanafdelingen nu forske i.

Odense er ikke ene om at sidde med "tømmermændene" efter de sidste par årtiers hektiske udbygning af industrilandenes byer.

- illustration fra Berlingske Tidende, søndag den 29. august 1982.

Arkitekturens veje

Kan det passe, at de seneste års opblussende diskussion omkring arkitekturens veje og vildveje helt har forbigået det siddende byråds opmærksomhed?

Diskussionen omkring funktionalismen/modernismen, dens gerninger og misgerninger har dog haft et støt stigende omfang i de seneste år, kædet sammen med stigende mistillid til dele af den teknologi, bl.a. betontechnologien og de flade tage samt de forarmede bygnings- og hermed boligmiljøer. Det er ikke alene en diskussion, der har foregået lokalt i Danmark, men en diskussion der løber overalt i den vestlige verden med støt stigende kritik af det sidste halve århundredes arkitekturidealer. Så, hvorfor dog rive nogle - omend slidte - så dog udmærkede bygninger ned, bygninger der indeholder "eviggyldige" kvaliteter og til en vis grad er ene om at repræsentere en arkitekturretning - Europæernes store periode i halvfemserne - for blot at erstatte disse bygninger med en dårligt tilpasset bygning af endnu mere tvivlsom arkitektonisk værdi - hvorfor?

Byggeteknikken

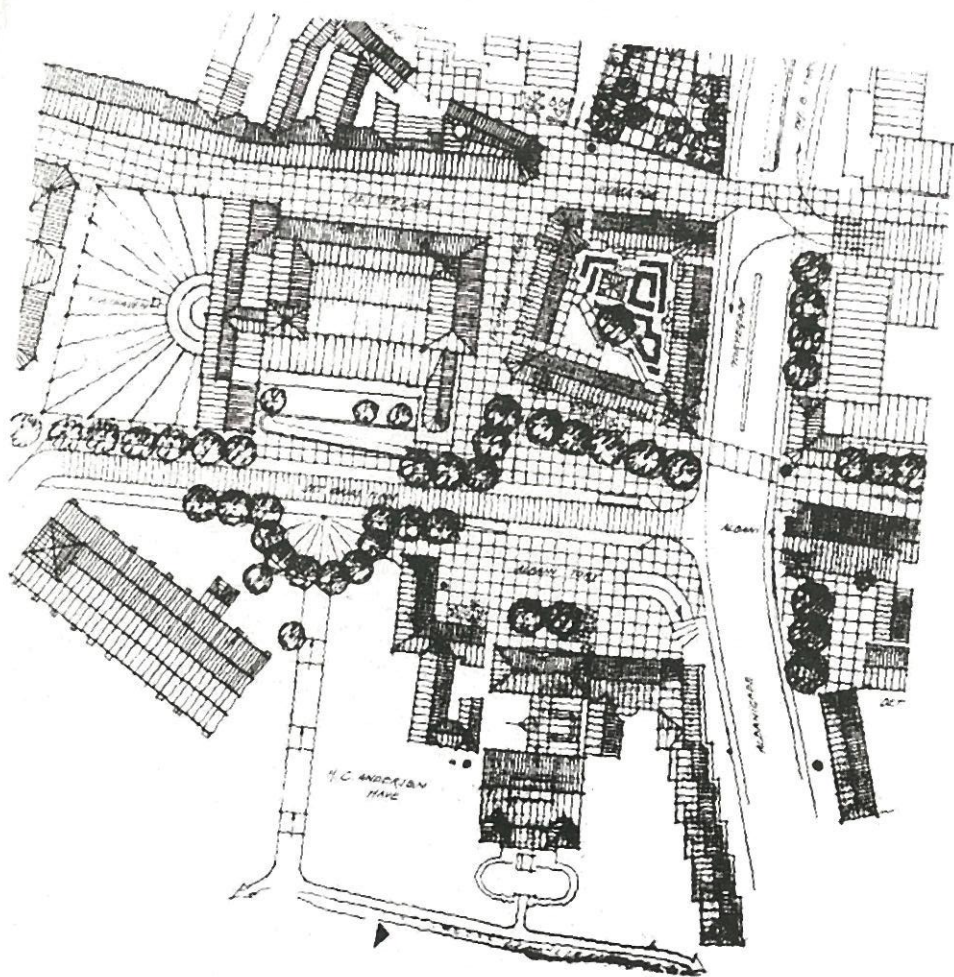
Vi er skeptiske overfor, at byggeri efterhånden bliver til et arbejde, der udføres af specialarbejdere og ikke håndværkere - vi er skeptiske overfor, at byggerier fra de sidste årtier bliver stadig mere umulige for almindelige dødelige at slå blot et lille søm i væggen i, uden at der skal tilkaldes en mand med specialværktøj og -uddannelse til at slå sømmet i. Vi er muligvis uforbederlige romantikere, men det hindrer os ikke i at tro mere på de erfaringer byggesektoren gjorde gennem århundreder indtil ca. 1950, og meget lidt på store dele af det der er bygget af byggeindustrien siden.

Sagt om romantik

Forfatteren Eiler Jørgensen siger et sted i en bog om Tunesien, at fremtiden udrydder romantik, så sikkert som DDT udrydder fluer. Vi vil have lov til at være uforbederlige romantikere - også i vores dagligdag - og hermed vil vi også blive ved med at ytre vores skepsis overfor et teknologisk, firkantet kontorhus - et hus, der åbenbart skal erstatte nogle solide håndværkerhuse - pantebrevene erstatter håndværk og industri, men de giver også bedre udbytte for tiden(?).

Kapitalstærke service- virksomheder

At kapitalstærke servicevirksomheder kan være en direkte trussel for midtbyens miljø, hvis ikke udviklingen sker som en bevidst og målrettet proces, kan næppe komme helt bag på det siddende bystyre. Det hedder i Dispositionsplanen for Inderbyen på side 79 under punkt 4.3.:

Et andet forslag fra arkitektkonkurrencen om Kreditforeningens hus på Albany Torv. Dette går ud på at bebygge den tomme Brochmanngrund og hermed genskabe Albany Torv som "torverum" i byen - i stedet for at nedrive Mac Alban og Industripalæet. Forslaget er udarbejdet af arkitekt Ole Kristensen og blev ikke præmieret, da det lå udenfor konkurrenceområdet. Forslaget og dets baggrund blev uddybet af forfatteren i en kronik i Fyens Stiftstidende den 20. september 1980.

Dispositionsplanen *4.3. Bykerneorienterede virksomheder.*

Udviklingstendenser. Hvis ellers omstændighederne er til stede, kan serviceerhvervene i reglen betale mere pr. m² grund eller lokale end andre private erhverv og boliger. Serviceerhvervene er derfor ofte i stand til at fortrænge boliger, industri og håndværksvirksomheder m.v.

Den cementerede fejltagelse

Det er vores klare holdning - som skildret i denne indsigelses indledning - at den proces, der blev sat igang i Odenses inderby for få årtier siden med de store nedrivninger og gennemførelsen af Thomas B. Thrigesgade, ved nedrivningen af Industripalæet og Mac Alban, bliver endelig besejlet med opførelsen af det skitserede kontorhus på grunden.

En ændring af det foreliggende forslag kan endnu redde stumperne og medvirke til en genopretning af området med en retablering af et Albani Torv hvor Torvet lå indtil for få år siden - og egentlig aldrig var tænkt fjernet. Det er endnu tid at besinde sig og få bygget Torvets "nordvæg" på den tidligere Brochmanngrund op igen - i form af et hus, der passer på grunden og atter skiller Albani Torv ud som plads i bymidten, samtidig med at kontakten mellem Vestergade og Overgade genskabes som den væsentligste trafik på stedet uden at dette nødvendigvis medfører andet end en yderligere dæmpning af trafikken på Thomas B. Thrigesgade.

Den mislykkede rådhuslave

Vi har aldrig troet på ideen om en "Rådhuslave" som en løsning på problemerne mellem Albani Torv og Vestergade. Det er en billig og dårlig løsning på problemerne, beliggende som den vil blive i rådhusets skyggezone øst for dette og på den anden side klemte af Thomas B. Thrigesgades kuliltebefængte og støjbelastede trafikzone.

Så hvorfor ikke vende tilbage til de ideer der i sin tid lå til grund for nedrivningen af Brochmann: En ny bebyggelse på grunden - bebyg dog den grund i stedet for den fortsatte nedrivningspolitik!

En god ide vi ser frem til

Ideen fra rådhuskonkurrencen om at lukke Vestergade fra Flakhaven til Thomas B. Thrigesgade og hele Flakhaven for kørende trafik er ideer vi glæder os til at se ført ud i livet, og hvis realisering vi har ventet spændt på siden. Vi glæder os til som borgere i byen igen at kunne færdes uden at blive generet af den kørende trafik omkring rådhuset.

Forbindelsen mellem Overgade og Vestergade må kunne genskabes ved den før omtalte dæmpning af den kørende trafik på Thomas B. Thrigesgade og en efterfølgende opprioritering af fodgængerforbindelsen mellem de to gadestrøg, så vi atter kan få de to adskilte bydele til at fungere sammen.

**De kulturelle
reserver eller
pengepolitikken
i centrum**

Industripalæet og kulturbyen Odense?

Hvor bliver de af alle de fine og mindre fine sale i inderbyen?
De store og små rum, der egentlig skulle bruges til en styrkelse af kulturlivet i dagligdagens Odense.

Er det rimeligt at nedrive den store og overdådigt fine fest-sal i Industripalæet til fordel for en kreditforenings kontor-lokaler? - Lokaler der var mindst lige så godt placeret andet steds, mens kulturlivet nu engang blomstrer bedst der hvor vi alle mødes.

Er det rimeligt at lade en bank overtage arkitekt Hjalmar Kjærs fine biograf-sal i Paladsteatret i Vestergade og nedrive salen til fordel for nok et pengeinstitut?

Eller er det overhovedet i tråd med Odense Kommunes egen Dispositionsplan for Inderbyen?

Skal pengeinstitutter og rentemarginaler overtage "kulturby-en Odense" - eller agter byrådet at leve op til sin egen Dispositionsplan for Inderbyen?

Giv dog det palæ, dets omgivelser og hermed kultur-, bolig- og forretningsbyen Odense en chance!

Der må være andre løsninger!

- Som for eksempel at følge intentionerne i: DISPOSITIONS-PLAN FOR INDERBYEN - udarbejdet af Odense byråd!

Odense, den 5. september 1982

På Byforeningens og udvalgets vegne

FLEMMING SØJDIS

bestyrelsesmedlem

KRISTIAN ISAGER

formand i Byforeningen,
næstformand i Sammenslutningen for
Bygnings- og Landskabskultur i Danmark

1981

1982

I Kredittforeningen Danmark kan man få råd til at bevare hvad der ikke bør rives ned...

Hvordan skal vi bo og indrette os i fremtidens bysamfund? Skal vi bygge nyt? Eller skal vi satse på det bestående? Skal vi blande bolig og erhverv? - Eller skal vi ha' en skarp adskillelse?

Debatten om nye boligformer er både livlig og spændende. Men et af de vigtigste spørgsmål er vel stadig: Hvor kommer pengene fra?

Vil De kende Deres aktuelle muligheder for lån - f.eks. til restaurering af en ældre ejendom - eller til opførelse af en ny - så kontakt Kredittforeningen Danmark på en af disse adresser:

København: Jarmers Plads 2, 1590 København V. Tlf. (01) 12 53 00
 Århus: Åboulevarden 69, 8100 Århus C. Tlf. (06) 12 53 00.
 Herning: Viborgvej 1, 7400 Herning. Tlf. (07) 12 53 00.
 Aalborg: Algade 58, 9100 Aalborg. Tlf. (08) 12 53 00.
 Odense: Jernbanegade 16, 5100 Odense C. Tlf. (09) 12 53 00.

KD
Kredittforeningen
Danmark

Vi skaffer penge til huse

